

SERRA DE LES CANALS

SOL DE MITJANIT (MD-) 210m

Oberta per Pere Tutusaus i Llorenç Vallès l'any 2008.

Agradable escalada, millor del que pugui semblar a priori. Totalment equipada, la està roca molt sanejada. Ràpida i amb poc compromís.

Material: 12 cintes.

La Serra del Canals tanca la plana d'Oliana cap al nord, formant una muralla de dimensions gens menyspreables. Malgrat això, mai ha estat un objectiu prioritari pels escaladors car a priori la seva roca conglomerada de consistència més aviat dubtosa no convida a l'escalada. No obstant hi ha uns poc itineraris oberts que cerquen la manera d'enfilar-hi.

La Sol de Mitjanit s'atreveix amb aquest pany, encertant un itinerari prou engrescador vistes les expectatives. Actualment la roca hi és fiable, fins i tot de qualitat a la darrera tirada; si a això li sumem un equipament més aviat generós, tenim com a resultat una via agraïda, ràpida, que permet enfilar-nos a un exclusiu mirador 360 graus de la comarca.

- Via: Sol de Mitjanit
- Zona: Oliana – Serra de les Canals
- Dificultat: 6b (MD-)
- Dificultat obligada: V+
- Grau d'exposició: Baix
- Compromís: Baix
- Llargària: 210 metres
- Equipament: Totalment equipada. Reunions rapelables
- Material: 12 cintes
- Orientació: Sud
- Valoració: ***

Aproximació:

Un cop sortim d'Oliana pel nord de seguida prenem la desviació cap a les Anoves. Al cap d'un quilòmetre i mig aproximadament trobarem un aparcament que queda a l'alçada de la via. Des d'aquest punt seguim un coriol que puja directe a la paret (fites).

La via:

La via es divideix en dos trams clarament diferents. La primera meitat, fins a la tercera reunió, evoluciona per plaques inclinades, on l'escalada és més aviat d'adherència. La segona meitat transcorre per terreny ben vertical, amb un curt tram d'A0 a l'inici de la quarta tirada i la resta en lliure fins a 6b. Destaca especialment els dos darrers llargs de corda, el cinquè amb una secció de 6b tècnica molt bonica, i el darrer, vertical i amb bona ganda.

Descens:

La via és rapelable, no obstant nosaltres vam baixar caminant. Per fer-ho hem de crestejar fins arribar a la creu. Des de la creu prenem un corriol que baixa pel vessant nord i que al cap d'una estona ens torna a deixar a la cresta. Des d'aquest punt marxem cap a l'oest a mitja paret; anirem trobant marques blaves que fent ziga-zagues van descendint pel vessant sud fins arribar a la carretera.